TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 14 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Drausminė procedūra – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai – IX priedo 3 straipsnis – Komisijos sprendimas C(2004) 1588, kuriuo nustatomos bendrosios įgyvendinimo nuostatos dėl administracinių tyrimų ir drausminių procedūrų vykdymo – 4 straipsnio 4 dalis – Administracinis tyrimas – Atitinkamo pareigūno apklausa – Komisijos tyrimų ir drausmės tarnybai (IDOC) suteikti įgaliojimai atlikti šią apklausą – Teisė į gynybą – Teisė būti išklausytam“

Byloje C-583/19 P

dėl 2019 m. liepos 30 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Belén Bernaldo de Quirós, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama *avocate* M. Casado García-Hirschfeld,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai B. Mongin ir A.-C. Simon,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, einantis antrosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb ir A. Kumin (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Belén Bernaldo de Quirós prašo panaikinti 2019 m. birželio 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Bernaldo de Quirós / Komisija* (T-273/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:371, toliau – skundžiamas sprendimas) atmesti jos ieškinį, kuriame prašoma, pirma, panaikinti 2017 m. liepos 6 d. Europos Komisijos sprendimą skirti jai nuobaudą – papeikimą (toliau – ginčijamas sprendimas) ir prireikus panaikinti 2018 m. sausio 31 d. sprendimą atmesti jos pateiktą skundą dėl ginčijamo sprendimo ir, antra, atlyginti dėl šių sprendimų tariamai patirtą žalą.

Teisinis pagrindas

Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai

2 Šioje byloje taikytinos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 12 straipsnyje numatyta:

„Pareigūnas susilaiko nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, kurie gali daryti žalą jo užimamam postui [neigiamą poveikį su jo pareigomis susijusiai reputacijai].“

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnyje nustatyta:

„1. Pareigūnui arba buvusiam pareigūnui, tyčia ar dėl aplaidumo nesilaikiusiam pagal šiuos Tarnybos nuostatus kylančių įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda.

2. Jeigu [p]askyrimų tarnyba arba OLAF [(Europos kovos su sukčiavimu tarnyba)] sužino faktų apie 1 dalyje minėtą įsipareigojimų nesilaikymą, jie [jos] gali pradėti administracinį tyrimą, kad patikrintų, ar įsipareigojimų nebuvo laikomasi.

3. Drausminės taisyklės, tvarka ir priemonės bei administracinio tyrimo taisyklės ir tvarka nustatytos IX priede.“

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kai OLAF atliekamas tyrimas nustato, kad institucijos pareigūnas ar buvęs pareigūnas gali būti asmeniškai įtrauktas, tas asmuo skubiai apie tai informuojamas, jeigu tai nekenkia tyrimui. Bet kokiu atveju, baigus tyrimą negalima daryti išvadų, kuriose pareigūnas būtų įvardijamas, jeigu tam pareigūnui nebuvo sudaryta galimybė paaiškinti su juo susijusių faktų. Išvadose daroma nuoroda į tokius paaiškinimus.“

5 Šio priedo 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Šio priedo 1 straipsnyje nustatytos taisyklės, padarius būtinų pakeitimų, taikomos kitiems administraciniams tyrimams, kuriuos atlieka [p]askyrimų tarnyba.

2. Baigusi tyrimą [p]askyrimų tarnyba informuoja atitinkamą asmenį ir praneša jam tyrimų ataskaitos išvadas bei, gavusi atitinkamą prašymą ir laikydamasi trečiųjų šalių teisėtų interesų apsaugos reikalavimų, perduoda visus dokumentus, tiesiogiai susijusius su jam iškeltais kaltinimais.

3. Remdamasi Tarnybos nuostatų 110 straipsniu, kiekvienos institucijos paskyrimų tarnyba patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo tvarką.“

6 Minėto priedo 3 straipsnyje numatyta:

„Remdamasi tyrimų ataskaita, informavusi atitinkamą pareigūną apie visus bylose surinktus įrodymus ir išklausiusi to pareigūno, [p]askyrimų tarnyba gali:

a) nuspręsti, kad nėra pagrindo pareigūnui kelti kokią nors bylą, tokiu atveju pareigūnas apie tai informuojamas raštu; arba

b) nuspręsti, net jeigu įsipareigojimai ir buvo ar greičiausiai buvo pažeisti, kad nebus imtasi jokių drausminių priemonių ir, jei reikia, pareigūnui nusiųsti įspėjimą; arba

c) jeigu įsipareigojimai pažeidžiami, kaip apibrėžta Tarnybos nuostatų 86 straipsnyje:
   i) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą, numatytą šio priedo 4 skirsnyje; arba
   ii) nuspręsti pradėti drausminę procedūrą [D]rausmės komisijoje.“

7 To paties priedo 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išklausiusi pareigūną, [p]askyrimų tarnyba priima sprendimą taip, kaip nustatyta šio priedo 9 ir 10 straipsniuose, per du mėnesius nuo komisijos išvados gavimo. Turi būti nurodytos tokio sprendimo priežastys.“

2004 m. BĮN

8 2004 m. balandžio 28 d. Komisija, remdamasi Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 2 straipsnio 3 dalimi, priėmė Sprendimą C (2004) 1588, kuriuo nustatomos bendrosios įgyvendinimo nuostatos dėl administracinių tyrimų ir drausminių procedūrų vykdymo, paskelbtą 2004 m. birželio 30 d. Administraciniuose pranešimuose Nr. 86-2004 (toliau – 2004 m. BĮN).

9 2004 m. BĮN 2 straipsnio, susijusio su Komisijos tyrimų ir drausmės tarnybos (IDOC) įgaliojimais ir funkcijomis, 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. IDOC atlieka administracinius tyrimus. Šiose nuostatose „administraciniai tyrimai“ reiškia bet kokius veiksmus, kuriuos atlieka įgaliotas pareigūnas ir kuriais siekiama išaiškinti aplinkybes ir prireikus nustatyti, ar buvo pažeistos pareigos, kurių privalo laikytis Komisijos pareigūnai. <…>

3. IDOC vykdo drausmines procedūras [p]askyrimų tarnybai.“

10 2004 m. BĮN 3 straipsnyje „Administracinio tyrimo įgaliojimų įgyvendinimo taisyklės“ nustatyta:

„1. Direktorius ir kiti IDOC nariai turimus administracinio tyrimo įgaliojimus vykdo būdami nepriklausomi. Vykdydami šiuos įgaliojimus jie neprašo ir negauna nurodymų. Jie turi teisę gauti dokumentus, pareikalauti iš bet kurio asmens, kuriam taikomi Tarnybos nuostatai, pateikti informaciją ir atlikti patikrinimus vietoje.

2. Administraciniai tyrimai atliekami nuodugniai tiek dėl kaltinimų, tiek dėl gynybos, ir per tam tikrą laikotarpį, atitinkantį konkretaus atvejo aplinkybes ir sudėtingumą.

3. IDOC gali gauti kitų pareigūnų ar specializuotų tarnybų pagalbą.“

11 2004 m. BĮN 4 straipsnyje „Administracinių tyrimų pradžia ir vykdymas“ nurodyta:

„1. Administracinį tyrimą savo iniciatyva arba generalinio direktoriaus ir skyriaus vadovo prašymu ir su Generalinio sekretoriaus sutikimu pradeda Personalo ir administravimo generalinis direktorius.

<…>

3. Sprendime pradėti administracinį tyrimą nurodomas IDOC direktorius arba kitas už tyrimą atsakingas pareigūnas, apibrėžiamas tyrimo dalykas bei apimtis ir skiriami pareigūnai, įgalioti nustatyti atsakomybę remiantis faktais ir konkrečiomis aplinkybėmis arba siekiant, kad prireikus konkretūs pareigūnai, dėl kurių pradėtas tyrimas, būtų patraukti asmeninėn atsakomybėn.

4. Kai atliekant administracinį tyrimą nustatoma, kad pareigūnas gali būti asmeniškai įtrauktas, tas asmuo skubiai apie tai informuojamas, jeigu tai nekenkia tyrimui. Bet kokiu atveju baigus tyrimą negalima daryti išvadų, kuriose pareigūnas būtų įvardijamas, jeigu tam pareigūnui nebuvo sudaryta galimybė pareikšti savo nuomonės dėl visų su juo susijusių faktų. Išvadose daroma nuoroda į šią nuomonę. <…>

5. IDOC pateikia tyrimo ataskaitą Personalo ir administravimo generaliniam direktoriui <…>. Šioje ataskaitoje išdėstomi nagrinėjami faktai ir aplinkybės; joje nustatoma, ar buvo laikytasi situacijai taikytinų taisyklių ir tvarkos, ir atsižvelgiant į sunkinančias arba lengvinančias aplinkybes nustatoma galima asmeninė atsakomybė. Prie ataskaitos pridedamos visų reikšmingų dokumentų ir apklausų protokolų kopijos.

6. Personalo ir administravimo generalinis direktorius informuoja [atitinkamą pareigūną] apie tyrimo pabaigą bei pateikia jam tyrimo ataskaitos išvadas ir, jei to prašoma, visus su jam pareikštais kaltinimais tiesiogiai susijusius dokumentus, atsižvelgiant į trečiųjų šalių teisėtų interesų apsaugą.

7. Gavęs OLAF tyrimo ataskaitą Personalo ir administravimo generalinis direktorius prireikus gali arba paprašyti OLAF papildyti ataskaitą, arba pats nuspręsti pradėti administracinį tyrimą, arba iš karto pradėti drausminę procedūrą, arba nutraukti bylą nesiimant drausminių priemonių.“

12 2004 m. BĮN 5 straipsnyje „Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodyta apklausa“ nustatyta:

„1. Pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį apklaustas pareigūnas pasirašo savo apklausos protokolą arba per 15 [kalendorinių] dienų laikotarpį nuo jo gavimo dienos pateikia savo komentarus ir (arba) pastabas. Per šį laikotarpį nesulaukus jokios reakcijos ir, išskyrus *force majeure* atvejus, laikoma, kad šis protokolas patvirtintas.

2. Jei po Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodytos apklausos [p]askyrimų tarnyba ar tuo tikslu jos įgaliotas asmuo turi surengti pokalbius su tam tikrais asmenimis, suinteresuotasis pareigūnas, paprašęs, gauna pokalbių protokolų kopijas su sąlyga, kad juose nurodyti faktai yra tiesiogiai susiję su preliminariais kaltinimais pareigūnui.“

Ginčo aplinkybės

13 Skundžiamo sprendimo 1–13 punktuose išdėstytas ginčo aplinkybes šio proceso tikslais galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

14 1987 m. sausio 1 d. apeliantė B. Bernaldo de Quirós buvo įdarbinta Komisijoje kaip pareigūnė. Dirbusi Daugiakalbystės skyriaus vadove, 2013 m. sausio 1 d. ji tapo Stažuočių biuro skyriaus, kuris buvo naujai sukurtas ir priskirtas prie Švietimo ir kultūros generalinio direktorato (GD) Jaunimo ir sporto direktorato (dabar – Švietimo, jaunimo, sporto ir kultūros generalinis direktoratas), vadove.

15 2014 m. vasario 6 d. penki už stažuotojų įdarbinimo paraiškas atsakingi pareigūnai, dirbantys apeliantės vadovaujamame skyriuje, ją apskundė. Jie visų pirma skundėsi dėl jos nepriimtino elgesio su skyriaus darbuotojais ir dėl padarytų pažeidimų vykdant Komisijoje stažuotojų atrankos procedūrą.

16 2014 m. kovo 26 d. Komisijos paskyrimų tarnyba (toliau – paskyrimų tarnyba) pavedė IDOC atlikti administracinį tyrimą dėl apeliantės. Pavedimas IDOC buvo suformuluotas taip:

„Šiuo tyrimu siekiama nustatyti, kiek [apeliantė] elgėsi netinkamai kai kurių savo skyriaus darbuotojų atžvilgiu ir pažeidė stažuotojų Komisijoje atrankos procedūras.“

17 2015 m. birželio 22 d. IDOC pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 2 straipsnį pateikė paskyrimų tarnybai tyrimo ataskaitą. Šioje ataskaitoje IDOC padarė išvadą, kad, jos nuomone, apeliantė galėjo pažeisti tarnybines pareigas. Konkrečiai kalbant, IDOC manė, pirma, kad „[apeliantės] elgesys su B. [skyriaus vadovo pavaduotoja] laikotarpiu nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gegužės 31 d. [galėjo] būti vertinamas kaip psichologinį priekabiavimą sudarančių elementų visuma“, antra, kad „[apeliantės] elgesys su C. per 2013 m. balandžio 22 d. vykusį skyriaus susirinkimą [galėjo] būti laikomas netinkamu, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnį“, ir, trečia, kad „[apeliantė] [buvo] pakeitusi kandidatų į stažuotę atrankos sistemą taip, kad nebuvo galima užtikrinti vienodo ir skaidraus požiūrio į visus kandidatus, todėl tam tikriems kandidatams buvo suteiktas pirmumas kitų atžvilgiu. Atsižvelgiant į [apeliantės] pareigas ir atsakomybę, jos veiksmai gali būti laikomi Pareigūnų tarnybos nuostatų 21 straipsnio pažeidimu.“

18 Atsižvelgdamas į IDOC tyrimo ataskaitą Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD generalinis direktorius 2015 m. birželio 22 d. nusprendė pavesti IDOC atlikti apeliantės apklausą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį. 2015 m. rugpjūčio 12 d. raštu apeliantės advokatai užginčijo šį paskyrimų tarnybos sprendimą perduoti IDOC įgaliojimus atlikti šią apklausą. 2015 m. rugsėjo 9 d. paskyrimų tarnyba patvirtino apeliantei, kad jos apklausą atliks du IDOC nariai, ir nurodė, kad pagal įprastą ir nusistovėjusią praktiką gali vietoj savęs įgalioti IDOC atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą, nes vėliau IDOC jai pateikia apklausos protokolą, kad ji priimtų sprendimą dėl tolesnių veiksmų byloje. 2015 m. rugsėjo 16 d. raštu apeliantės advokatai pateikė paskyrimų tarnybai rašytines pastabas dėl apklausos, jose pakartojo savo prieštaravimą. 2015 m. rugsėjo 23 d. IDOC apklausė apeliantę, kartu dalyvaujant jos advokatams.

19 2015 m. spalio 6 d. IDOC informavo apeliantę apie tai, kad nusprendė patenkinti jos prašymus dėl papildomų liudytojų apklausos, ir apklausė keturis asmenis, kurie faktinių aplinkybių susiklostymo metu buvo Stažuočių biuro skyriaus darbuotojai. 2015 m. spalio 23 d. šių apklausų protokolai buvo perduoti apeliantei, kad ši galėtų pateikti savo pastabas. Jos advokatas pateikė pastabas 2015 m. lapkričio 5 d. raštu.

20 2015 m. gruodžio 22 d. paskyrimų tarnyba nusprendė, kad dėl apeliantės, atsižvelgiant į jos apklausos pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį protokolą ir prie jo pridėtus dokumentus, Drausmės komisijoje turi būti pradėta drausminė procedūra.

21 Per Drausmės komisijoje vykusią drausminę procedūrą apeliantės advokatai šiai komisijai pateikė rašytines pastabas, o ši apeliantę išklausė 2016 m. spalio 5 d. 2017 m. sausio 26 d. Drausmės komisija pateikė motyvuotą nuomonę. Šioje nuomonėje Drausmės komisija padarė išvadą, kad apeliantė padarė neigiamą poveikį su jo pareigomis susijusiai reputacijai, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12 straipsnį. Vis dėlto ši komisija nusprendė, kad būtų netinkama siūlyti skirti drausminę nuobaudą vien dėl to, jog buvo padarytas neigiamas poveikis su pareigomis susijusiai reputacijai, kurį ji įvertino kaip nedidelį, ir tokiomis aplinkybėmis pasiūlė neskirti apeliantei drausminės nuobaudos.

22 Po trišalės paskyrimų tarnybos, sudarytos iš trijų Komisijos generalinių direktorių, surengtos apklausos ši trišalė tarnyba 2017 m. liepos 6 d. nusprendė priimti ginčijamą sprendimą.

23 Apeliantė tą sprendimą apskundė pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį; 2018 m. sausio 31 d. sprendimu paskyrimų tarnyba jį atmetė.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

24 2018 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantės ieškinį, juo ši prašė, pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą ir prireikus sprendimą atmesti skundą, kurį ji pateikė dėl ginčijamo sprendimo, ir, antra, atlyginti dėl šių sprendimų tariamai patirtą žalą.

25 Grįsdama savo reikalavimus dėl panaikinimo apeliantė nurodė keturis pagrindus, grindžiamus, pirma, įgaliojimų, kurie buvo suteikti IDOC, nesilaikymu, antra, teisės į gynybą paisymo principui prieštaraujančiu Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio taikymu, trečia, procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu atliekant Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnyje numatytą apklausą ir, ketvirta, proporcingumo principo pažeidimu, fakto klaida bei akivaizdžia vertinimo klaida, kiek tai susiję su drausmine nuobauda – papeikimu.

26 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį kaip nepagrįstą.

Šalių reikalavimai

27 Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– patenkinti Bendrajame Teisme pareikštus reikalavimus ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Bendrajame Teisme.

28 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

29 Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė remiasi vieninteliu pagrindu, grindžiamu tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį, siejamus su teisės į gynybą paisymo principu, visų pirma su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta teise būti išklausytam, paskyrimų tarnybai nedraudžiama pavesti IDOC atlikti šiame 3 straipsnyje numatytos apklausos. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

30 Pirmoje dalyje apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį bei 2004 m. BĮN 4 ir 5 straipsnius, siejamus su Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktu. Antroje dalyje ji teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes.

Dėl pirmos dalies

Šalių argumentai

31 Pirma, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį, kai nusprendė, jog pagal šias nuostatas nereikalaujama, kad šiame 3 straipsnyje numatytą apklausą atliktų paskyrimų tarnyba. Jos teigimu, iš minėtų nuostatų aiškiai matyti, kad prieš priimdama sprendimą, jei reikia, pradėti drausminę procedūrą būtent ši tarnyba privalo asmeniškai išklausyti suinteresuotąjį pareigūną.

32 Apeliantės teigimu, tai yra esminis procedūrinis reikalavimas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio antrą pastraipą, nes suinteresuotąjį pareigūną turi išklausyti institucija, kuri, jei reikia, turi įgaliojimus pradėti drausminę procedūrą. Šiuo klausimu apeliantė pažymi, kad po šios apklausos parengta ir Drausmės komisijai pateikta paskyrimų tarnybos ataskaita buvo skirta tik faktinėms aplinkybėms nustatyti, atsižvelgiant visų pirma į minėtos apklausos rezultatus.

33 Antra, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose pateikdamas motyvus Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes klaidingai pateisino Pareigūnų tarnybos nuostatų normos, t. y. IX priedo 3 straipsnio, nesilaikymą vidaus taisyklių, t. y. 2004 m. BĮN, taikymu. Pastarosios yra žemesnės privalomosios galios nei Pareigūnų tarnybos nuostatai, todėl jose negali būti teisėtai nustatytos normos, nukrypstančios nuo aukštesnės galios nuostatų, kaip antai bendrųjų teisės principų ar Pareigūnų tarnybos nuostatų.

34 Trečia, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose pateikti Bendrojo Teismo motyvai yra prieštaringi. Nors 81 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį paskyrimų tarnybos

pareiga išklausyti suinteresuotąjį pareigūną reiškia, kad prieš pradėdama, jei reikia, drausminę procedūrą pagal tyrimo ataskaitą ji turi gauti jo pastabas dėl visų nagrinėjamų veiksmų, 82 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad pagal šias nuostatas nereikalaujama, kad šiame 3 straipsnyje numatytą apklausą atliktų paskyrimų tarnyba.

35 Ketvirta, apeliantė mano, kad tuose pačiuose skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose Bendrasis Teismas nepaisė 1968 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39). Iš to sprendimo matyti, kad drausminės procedūros atveju tokia privaloma suinteresuotojo asmens apklausa, kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje, laikytina griežta teisės norma. Taigi, vadovaujantis tuo sprendimu, IX priedo 3 straipsnį reikia aiškinti kaip įpareigojantį paskyrimų tarnybą pačiai atlikti atitinkamo pareigūno apklausą prieš pradedant, jei reikia, drausminę procedūrą.

36 Penkta, apeliantė teigia, kad skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas klaidingai aiškino 2004 m. BĮN 5 straipsnio 2 dalį, kai nusprendė, kad šia nuostata „[p]askyrimų tarnybai leidžiama įgalioti asmenį (šiuo atveju – IDOC) apklausti tam tikrus asmenis, įskaitant suinteresuotąjį asmenį, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatyta apklausa“. Iš tikrųjų toks minėtoje nuostatoje numatytas įgaliojimų delegavimas galimas tik po atitinkamo pareigūno „apklausos“ ir vien tam, kad būtų apklausti liudytojai.

37 Bet kuriuo atveju IDOC yra ne „asmuo“, kaip minėtame punkte klaidingai nurodė Bendrasis Teismas, bet institucija, kurią paskyrimų tarnyba įgaliojo nešališkai ir nepriklausomai atlikti administracinius tyrimus, o juos pabaigus pateikti rekomendacijas paskyrimų tarnybai.

38 Galiausiai, šešta, apeliantė priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad patvirtindamas galimybę paskyrimų tarnybai įgalioti IDOC atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą jis skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktuose pažeidė teisės į gynybą paisymo principą, kurio dalis, be kita ko, yra teisė būti išklausytam ir rungimosi principas. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad atitinkamas pareigūnas gali teisėtai per IDOC pateikti paskyrimų tarnybai savo pastabas dėl visos bylos medžiagos prieš pastarajai priimant sprendimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį. Iš tiesų, viena vertus, šios apklausos negali atlikti institucija, kuri prieš tai parengė tyrimo ataskaitą, siūlančią patraukti šį pareigūną atsakomybėn, ir kuri tuo tikslu surinko liudijimus, įskaitant minėto pareigūno liudijimą. Kita vertus, teisė būti išklausytam reiškia, kad suinteresuotasis asmuo turi galimybę daryti įtaką sprendimo priėmimo procesui, pateikdamas savo pastabas paskyrimų tarnybai.

39 Komisijos teigimu, apeliantės argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Teisingumo Teismo vertinimas

40 Pirma, dėl apeliantės argumento, kad skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį, visų pirma reikia priminti, kad pirmoje nuostatoje numatyta, jog „[r]emdamasi tyrimų ataskaita, informavusi atitinkamą pareigūną apie visus bylose surinktus įrodymus ir išklausiusi t[ą] pareigūn[ą]“, paskyrimų tarnyba, be kita ko, gali nuspręsti pradėti drausminę procedūrą. Kiek tai susiję su antrąja nuostata, joje nurodyta, kad, „[k]ai atliekant administracinį tyrimą nustatoma, kad pareigūnas gali būti asmeniškai įtrauktas, tas asmuo skubiai apie tai informuojamas, jeigu tai

nekenkia tyrimui“, kad „[b]et kokiu atveju baigus tyrimą negalima daryti išvadų, kuriose pareigūnas būtų įvardijamas, jeigu tam pareigūnui nebuvo sudaryta galimybė pareikšti savo nuomonės dėl visų su juo susijusių faktų“, ir kad „išvadose daroma nuoroda į šią nuomonę“.

41 Priešingai, nei teigia apeliantė, iš šių nuostatų formuluotės nematyti, kad prieš priimdama sprendimą pradėti drausminę procedūrą paskyrimų tarnyba turi „asmeniškai“ išklausyti suinteresuotąjį pareigūną.

42 Be to, iš Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio konteksto matyti, kad šia nuostata įgyvendinamas šio priedo 1 straipsnio 1 dalyje – nuostatoje, kuri pagal šio priedo 2 straipsnio 1 dalį taikoma paskyrimų tarnybos atliekamiems administraciniams tyrimams ir kurios tekstas iš esmės pakartotas 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalyje, – įtvirtintas principas, kad negalima daryti išvadų, kuriose pareigūnas būtų įvardijamas, jeigu tam pareigūnui nebuvo sudaryta galimybė paaiškinti su juo susijusių faktų.

43 Darytina išvada, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalyje numatyta pareiga išklausyti atitinkamą pareigūną siekiama pastarajam leisti veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl per administracinį tyrimą nustatytų faktų, prieš paskyrimų tarnybai priimant tyrimo ataskaita grindžiamą sprendimą dėl galimybės pradėti drausminę procedūrą.

44 Šis tikslas taip pat gali būti pasiektas, kai suinteresuotąjį pareigūną išklauso IDOC (kurią šiuo tikslu įgalioja paskyrimų tarnyba), o ne tiesiogiai pati paskyrimų tarnyba.

45 Šiuo klausimu reikia priminti, kaip tai padarė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 85 punkte, kad pagal 2004 m. BĮN 2 straipsnio 1 ir 3 dalis IDOC atlieka administracinius tyrimus, kuriais siekiama nustatyti faktines aplinkybes, ir vykdo drausmines procedūras paskyrimų tarnybai. Būtent dėl šios paramos šiai tarnybai IDOC 2004 m. BĮN suteikta galimybė gauti paskyrimų tarnybos įgaliojimus jos vardu ir jos naudai atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą.

46 Vis dėlto, nors IDOC, tirdama faktines aplinkybes, gali atlikti Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą, paskyrimų tarnyba turi atsižvelgti į per šią apklausą suinteresuotojo pareigūno pateiktas pastabas, kad remdamasi tyrimo ataskaita galėtų priimti aiškų sprendimą dėl galimybės pradėti drausminę procedūrą.

47 Kaip skundžiamo sprendimo 85 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, net jei IDOC yra įgaliota paskyrimų tarnybos atlikti minėtą apklausą, ji neturi teisės spręsti dėl tolesnių veiksmų, kurių reikėtų imtis atsižvelgiant į jos atliktą administracinį tyrimą, nes sprendimo dėl galimybės pradėti drausminę procedūrą priėmimas po suinteresuotojo pareigūno apklausos priklauso išimtinei paskyrimų tarnybos kompetencijai.

48 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnis, siejamas su 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama, kad atitinkamas pareigūnas, dėl kurio atliekamas administracinis tyrimas, būtų išklausytas ne tiesiogiai paskyrimų tarnybos, bet tuo tikslu įgaliotos IDOC. Taigi apeliantės argumentai, kad paskyrimų tarnybos atliekama apklausa laikoma esminiu procedūriniu reikalavimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, yra teisiškai nepagrįsti.

49 Vadinasi, skundžiamo sprendimo 82 punkte nusprendęs, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį nereikalaujama, kad šiame 3 straipsnyje nurodytą apklausą atliktų paskyrimų tarnyba, Bendrasis Teismas nepažeidė šių nuostatų.

50 Antra, negalima teigti, kad to sprendimo 81 ir 82 punktuose pateikti prieštaringi motyvai. Kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkto, nors IDOC gali atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą, paskyrimų tarnyba, prieš priimdama tyrimo ataskaita grindžiamą sprendimą dėl galimybės pradėti drausminę procedūrą, bet kuriuo atveju turi atsižvelgti į suinteresuotojo asmens pastabas.

51 Trečia, kaip nepagrįstus reikia atmesti apeliantės argumentus, kad Bendrasis Teismas klaidingai pateisino Pareigūnų tarnybos nuostatų normos nesilaikymą nuo šios normos nukrypstančių vidaus taisyklių taikymu. Pakanka pažymėti, kad iš šio sprendimo 41–48 punktuose išdėstytų argumentų matyti, jog 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalis nenukrypsta nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio.

52 Ketvirta, kiek tai susiję su apeliantės argumentu, kad skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose Bendrojo Teismo pateiktas Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalies išaiškinimas prieštarauja 1968 m. liepos 11 d. Sprendime *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39) suformuotai jurisprudencijai, reikia priminti, kad tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, jog pareiga išklausyti pareigūną per drausminę procedūrą, kaip numatyta tuo metu galiojusios redakcijos Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 7 straipsnio trečioje pastraipoje (toliau – ankstesni Pareigūnų tarnybos nuostatai), laikytina griežta teisės norma, kuri iš principo turi būti aiškinama taip, kad pagal ją šiam subjektui nustatoma pareiga pačiam atlikti suinteresuotojo asmens apklausą.

53 Tame sprendime Teisingumo Teismas taip pat paaiškino, kad tik laikydamasi šio principo ir sąlygų, užtikrinančių suinteresuotųjų asmenų teisių apsaugą, paskyrimų tarnyba dėl priežasčių, susijusių su sklandžia tarnybos veikla, gali pavesti vienam ar keliems savo darbuotojams išklausyti atitinkamą pareigūną.

54 Viena vertus, reikia pažymėti, kad ankstesniųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 7 straipsnio trečia pastraipa atitinka Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnį, o ne šio priedo 3 straipsnį.

55 Kita vertus, iš 1968 m. liepos 11 d. Sprendimo *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39) matyti, kad Teisingumo Teismas padarė išvadą, jog ankstesnių Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 7 straipsnio trečia pastraipa yra griežta dėl, *inter alia*, nuobaudų, kurios gali būti paskirtos pasibaigus drausminei procedūrai, sunkumo.

56 Šiuo klausimu reikia priminti, kad drausminę procedūrą sudaro du atskiri etapai: pirmąjį etapą sudaro administracinis tyrimas, atliekamas tiek dėl kaltinimų, tiek dėl gynybos, pradedamas paskyrimų tarnybos sprendimu ir užbaigiamas tyrimo ataskaita po to, kai suinteresuotasis asmuo išklausomas dėl faktinių aplinkybių, dėl kurių jam reiškiami kaltinimai, o antrąjį etapą sudaro pati drausminė procedūra, kurią paskyrimų tarnyba pradeda remdamasi minėta tyrimo ataskaita ir per kurią pareigūnas išklausomas prieš jam paskiriant nuobaudą (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 22 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija*, C-577/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:129, 26 punktą).

57 Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 81 punkte, Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodyta apklausa patenka į pirmąjį iš šių etapų, kuris susijęs su faktinių aplinkybių nustatymu tam, kad prireikus galėtų būti pradėtas antrasis etapas, t. y. pati drausminė procedūra.

58 Skirtingai nuo pačios drausminės procedūros etapo, kurį visų pirma sudaro šio priedo 22 straipsnyje numatyta apklausa, pirmasis etapas užbaigiamas ne drausminės nuobaudos skyrimu, bet galimu paskyrimų tarnybos sprendimu pradėti minėtą drausminę procedūrą. Be to, tas sprendimas neturi įtakos sprendimui, kurį paskyrimų tarnyba turi priimti pasibaigus šiam antrajam etapui.

59 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šio sprendimo 52 ir 53 punktuose nurodyta jurisprudencija, suformuota 1968 m. liepos 11 d. Sprendime *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), negali būti taikoma nagrinėjamu atveju, kuris susijęs su drausminės procedūros tyrimo etapu. Taigi apeliantės argumentus, kad Bendrasis Teismas nepaisė minėtos jurisprudencijos, reikia atmesti kaip nepagrįstus.

60 Penkta, kiek tai susiję su apeliantės argumentais, kad Bendrasis Teismas, patvirtindamas paskyrimų tarnybos galimybę suteikti įgaliojimus IDOC atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje numatytą apklausą, skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktuose pažeidė teisės į gynybą paisymo principą, visų pirma teisę būti išklausytam ir rungimosi principą, reikia priminti (kaip tai padarė Bendrasis Teismas to sprendimo 77 punkte), kad teisės į gynybą paisymas, kurio neatsiejamą dalį sudaro teisė būti išklausytam, yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, kuris taikomas visiems asmenims ir privalo būti garantuotas per visas procedūras, galinčias pasibaigti asmens nenaudai priimamu sprendimu (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 78 punkte, Chartijos 41 straipsnio, kuriuo užtikrinama teisė į gerą administravimą, 2 dalies a punkto pirmoje įtraukoje nurodyta, kad ši teisė apima kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.

62 Konkrečiai kalbant, teisė būti išklausytam kiekvienam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki bet kokio sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

63 Be to, reikia konstatuoti (kaip skundžiamo sprendimo 79 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas), kad teisės į gynybą paisymas, kuris yra neatsiejamas nuo rungimosi principo, reiškia, kad pareigūnui, dėl kurio Sąjungos institucija pradėjo administracinę procedūrą, per šią procedūrą turi būti suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų, aplinkybių ir dokumentų, kuriais ši institucija ketina remtis prieš jį tam, kad pagrįstų savo tvirtinimą dėl padaryto Pareigūnų tarnybos nuostatų pažeidimo, tikrumo ir svarbos.

64 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad teise būti išklausytam siekiama dvigubo tikslo. Viena vertus, ji padeda išnagrinėti bylos medžiagą ir kuo tiksliau ir teisingiau nustatyti faktines aplinkybes, kita vertus, ji leidžia užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens gynybą (2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *EIVT / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69 punktas).

65 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas pažeidė teisę būti išklausytam ir rungimosi principą, kai, pirma, skundžiamo sprendimo 89 punkte nusprendė, jog tai, kad aptariamą apklausą atliko IDOC, nereiškia, kad apeliantei nebuvo suteikta galimybės veiksmingai pareikšti savo nuomonę paskyrimų tarnybai dėl nurodytų faktų, aplinkybių ir dokumentų, dėl kurių buvo pradėta su ja susijusi drausmės byla, per kurią ši tarnyba privalėjo priimti sprendimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį, ir, antra, to sprendimo 90 punkte priėjo prie išvados, kad apeliantė turėjo galimybę pareikšti savo nuomonę prieš priimant sprendimą pradėti drausminę procedūrą pagal šį 3 straipsnį.

66 Visų pirma, kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 89 punkte, neginčijama, kad apeliantė, padedama savo advokato, ne tik turėjo galimybę pateikti pastabas ir įsitikinti, kad jos bus teisingai perteiktos aptariamos apklausos protokole pagal 2004 m. BĮN 5 straipsnį, bet ir galėjo pateikti pastabas dėl savo apklausos protokolo tam, kad paskyrimų tarnyba būtų informuota apie jos poziciją šiuo klausimu. Be to, apeliantei taip pat buvo perduoti vėliau išklausytų liudytojų apklausos protokolai, kad ši galėtų pateikti galimas pastabas; būtent tai ji padarė 2015 m. lapkričio 5 d. raštu.

67 Be to, neginčijama ir tai, kad, kaip Bendrasis Teismas paaiškino skundžiamo sprendimo 90 punkte, 2015 m. rugpjūčio 12 d. ir rugsėjo 16 d. raštais apeliantė pateikė paskyrimų tarnybai savo rašytines pastabas dėl 2015 m. rugsėjo 23 d. apklausos; jose ji, be kita ko, ginčijo paskyrimų tarnybos sprendimą suteikti įgaliojimus IDOC atlikti šią apklausą ir pažeidimus, kuriuos pastaroji tariamai padarė atlikdama tyrimą.

68 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį apeliantė galėjo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę prieš paskyrimų tarnybai priimant sprendimą pradėti drausminę procedūrą.

69 Taigi, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 90 punkte, apeliantė negali teigti negalėjusi IDOC pateikti tam tikros, be kita ko, su per administracinį tyrimą tariamai padarytais pažeidimais susijusios informacijos, kurią būtų galėjusi pateikti paskyrimų tarnybai.

70 Vadinasi, Bendrojo Teismo negalima kaltinti skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktuose pažeidus apeliantės teisę į gynybą, visų pirma jos teisę būti išklausytai drausminės procedūros tyrimo etape.

71 Šešta, kiek tai susiję su apeliantės argumentais, kad skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas klaidingai aiškino 2004 m. BĮN 5 straipsnio 2 dalį, nes nusprendė, jog iš šios nuostatos matyti, kad paskyrimų tarnyba „gali įgalioti asmenį (šiuo atveju – IDOC) išklausyti tam tikrus asmenis, įskaitant suinteresuotąjį asmenį, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodyta apklausa“, reikia priminti, kad pagal šio 5 straipsnio 2 dalį „[j]ei po Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodytos apklausos [p]askyrimų tarnyba ar tuo tikslu jos įgaliotas asmuo turi surengti pokalbius su tam tikrais asmenimis, suinteresuotasis pareigūnas, paprašęs, gauna pokalbių protokolų kopijas su sąlyga, kad juose nurodyti faktai yra tiesiogiai susiję su preliminariais kaltinimais pareigūnui“.

72 Kaip matyti iš minėto 5 straipsnio 2 dalies formuluotės, ši nuostata susijusi tik su pokalbiais, kurie tam tikrais atvejais vyksta su kitais asmenimis nei atitinkamas pareigūnas, dėl kurio pradėta drausminė procedūra po to, kai buvo atlikta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodyta apklausa.

73 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 84 punkte nusprendė, kad iš 2004 m. BĮN 5 straipsnio 2 dalies matyti, jog paskyrimų tarnyba turėjo galimybę pavesti IDOC „išklausyti tam tikrus asmenis, įskaitant suinteresuotąjį asmenį, kiek tai susiję su Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnyje nurodyta apklausa“.

74 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, jeigu jo rezoliucinė dalis pagrįsta kitais teisiniais motyvais (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *BP / FRA*, C-601/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:1048, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

75 Skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis, kiek joje atmetamas apeliantės ieškinys, yra pagrįsta. Pirma, iš šio sprendimo 48 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį ir 2004 m. BĮN 4 straipsnio 4 dalį nereikalaujama, kad šiame 3 straipsnyje nurodytą apklausą atliktų paskyrimų tarnyba. Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 65–70 punktų, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad dėl to, jog minėtame 3 straipsnyje nurodytą apklausą atliko ne pati paskyrimų tarnyba, o tuo tikslu įgaliota IDOC, nebuvo pažeista apeliantės teisė į gynybą, visų pirma jos teisė būti išklausytai.

76 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos, konstatuotos šio sprendimo 73 punkte, skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, nes jo rezoliucinė dalis tiek, kiek ja atmestas apeliantės ieškinys, yra pagrįsta kitais teisiniais motyvais. Taigi, apeliantės argumentai, kad Bendrasis Teismas pažeidė 2004 m. BĮN 5 straipsnio 2 dalį, turi būti atmesti kaip nereikšmingi.

77 Vadinasi, vienintelio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl antros dalies

Šalių argumentai

78 Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus, kai skundžiamo sprendimo 91 punkte nusprendė, kad jos teiginys, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį priimtas sprendimas būtų buvęs kitoks, jei paskyrimų tarnyba ją būtų tiesiogiai išklausiusi, bet kuriuo atveju yra visiškai hipotetinis. Apeliantės teigimu, apklausa paskyrimų tarnyboje galėjo turėti įtakos sprendimų priėmimo procesui.

79 Komisija prašo atmesti šiuos argumentus kaip nepagrįstus.

Teisingumo Teismo vertinimas

80 Dėl vienintelio pagrindo antros dalies, grindžiamos tuo, kad skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, reikia priminti, kad argumentai, pateikti dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinio motyvo, negali lemti šio sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *Schneider / EUIPO*, C-116/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:501, 76 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

81 Kaip matyti iš tame 91 punkte pavartotų žodžių „bet kuriuo atveju“, ši antroji dalis susijusi su Bendrojo Teismo pateiktu pertekliniu motyvu. Iš tiesų minėtame 91 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog tam, kad teisės į gynybą pažeidimas lemtų paskyrimų tarnybos sprendimo, priimto pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnį, panaikinimą, būtina, kad šis pažeidimas būtų turėjęs įtakos to sprendimo turiniui, ir toliau padarė išvadą, jog apeliantė neįrodė, kad jeigu paskyrimų tarnyba ją būtų tiesiogiai apklaususi, būtų galėjusi pateikti kitų įrodymų nei tie, kurie jau buvo pateikti šiai tarnybai, ir kad šios tarnybos sprendimo turinys būtų galėjęs būti kitoks.

82 Skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas išsakė nuomonę dėl galimo teisės į gynybą pažeidimo pasekmių. Kaip matyti iš šio sprendimo 75 punkto, Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju tokio pažeidimo nebuvo padaryta. Tokiomis aplinkybėmis vienintelio pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nereikšminga.

83 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad vienintelis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepagrįstas ir iš dalies nereikšmingas. Vadinasi, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi apeliantė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos apeliacinėje instancijoje patirtos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Belén Bernaldo de Quirós bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.